22/04/2020

“Όλος ο επίγειος δρόμος περνάει μέσα από σταυρικές θυσίες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

“Ο Σταυρός οδηγεί στην Ανάσταση και η Μεγάλη Παρασκευή κυοφορεί τη λαμπροφόρο Κυριακή του Πάσχα. Τη λύπη, την απόγνωση διαδέχονται η χαρά, η αναδημιουργία, η ζωή, η σωτηρία και η ειρήνη της Αναστάσεως. Χωρίς σταυρό δε νοείται η Ανάσταση και χωρίς Ανάσταση δεν έχει νόημα ο Σταυρός. Στην παρούσα ζωή όλοι οι άνθρωποι βιώνουμε δυσκολίες και αντιμετωπίζουμε ποικίλους επώδυνους πειρασμούς. Η κρίση των καιρών μας είναι ένας βαρύς Σταυρός για κάθε άνθρωπο. Θα έλθει,όμως, και η χαρά της Αναστάσεως” αναφέρει στην Πασχάλια Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος.

Διαβάστε:

Εὐλαβέστατοι Κληρικοί καί Χριστιανοί μου ᾽Αγαπητοί,

Χριστός ᾽Ανέστη!

Ἔφθασε καί ἐφέτος ἡ λαμπροφόρος ἡμέρα τοῦ Πάσχα, «ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλίς καί κυρία» σύμφωνα μέ τόν θεόπνευστο ὑμνογράφο ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό. Μέχρι χθές ὁ θάνατος ἦταν ὁ ἐξουσιαστής τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Σήμερα βρίσκεται νικημένος ἀπό τή Ζωή. Τόν συνέτριψε Ἐκεῖνος πού βάδισε ἀγόγγυστα τόν δρόμο τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς καί ἄς τόν περιγέλασαν οἱ ἄνθρωποι. Τόν νίκησε Αὐτός πού προδομένος ἀπό τόν ἴδιο τόν φίλο καί μαθητή του ἔφτασε μέχρι τόν Ἅδη, ὅπως φτάνουν ὅλοι ὅσοι ἐπιλέγουν νά παραμείνουν πιστοί

στήν ἀγάπη, καί ἄς νιώθουν βαριά πολλές φορές τήν ἴδια προδοσία καί τήν ἴδια ἐγκατάλειψη. Ἡ ἀγάπη, ἐντούτοις, ἀποδείχθηκε ἰσχυρότερη ἀπό τόν θάνατο. Γι΄αὐτό καί ὁ δρόμος τοῦ Χριστοῦ εἶχε ἐπιστροφή. Ὁ Ἅδης δέν Τόν κράτησε. Δέν ἦταν ὁ Γολγοθᾶς τό τέλος γιά Ἐκεῖνον καί δέν εἶναι οὔτε γιά μᾶς, πού κουβαλᾶμε τόν μικρό ἤ τόν μεγάλο σταυρό καθημερινά στούς ὤμους μας.

Φέτος ὅμως, ἀδερφοί μου, ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα βιώνει ἕναν ἀνεπανάληπτο Γολγοθᾶ, ἴσως τόν πιό ἐπώδυνο μετά τά δεινά τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ πανδημία τοῦ κορονοϊοῦ ἐπιφέρει πολλαπλές παρενέργειες. Οἱ καθημερινές δραματικές καί αἰφνιδιαστικές ἀλλαγές, ὁ περιορισμός στά σπίτια μας μέ ὑπερβολική πολλές φορές προσκόλληση στήν τηλεόραση καί τό διαδίκτυο, ὁ διάχυτος φόβος, ἡ συνεχής ἀγωνία, ἡ σωματική καί ψυχική κόπωση, ἡ ἀμοιβαία καχυποψία, οἱ κρυμμένοι μέχρι τώρα ἐγωισμοί, οἱ ἀνασφάλειες καί τά πείσματα πού βγαίνουν ἐκρηκτικά στήν ἐπιφάνεια, ἡ κλονισμένη ἤδη κοινωνική συνοχή, οἱ σημαντικές οἰκονομικές ἐπιπτώσεις, ὁ ἀνελέητος βομβαρδισμός τῶν ψυχοφθόρων καί παραπλανητικῶν πολλές φορές εἰδήσεων καί εἰκόνων συνθέτουν ἀσφαλῶς ἕνα πρωτόγνωρο καί σκοτεινό σκηνικό. «Ποιά θά εἶναι ἡ ἐπόμενη μέρα γιά τόν κάθε ἄνθρωπο καί γιά τόν κόσμο ὁλόκληρο» εἶναι ἕνα ἐρώτημα πού βασανίζει τή σκέψη μας.

Παράλληλα, αὐτή ἡ σκληρή δοκιμασία ὅλων μας φέρνει στόν νοῦ ἐσχατολογικοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, χωρία τῆς Ἀποκάλυψης καί ἐπιβεβαιώνει τήν παντελῆ ἀνεπάρκεια τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀλαζόνας ἄνθρωπος τῆς θαυματουργοῦ ἐπιστημονικῆς γνώσης καί τῆς ἀσύλληπτης τεχνολογικῆς ἰσχύος ἀδυνατεῖ νά ἀντιμετωπίσει ἕναν νανοϊό, πού ἔχει κλονίσει συθέμελα τήν ὑφήλιο. Ὁ ψεύτικος γίγαντας τῆς παντογνωσίας καί παντοδυναμίας ἐμφανίζεται πλήρως ἀνήμπορος καί ἰσοπεδωμένος. Καί τό πιό θλιβερό, δὲ βλέπει τόν Θεό. Τόν ἀπορρίπτει ἀκόμη καί τώρα!

Ὁ ἐφετινός ἑορτασμός τοῦ κοσμοσωτήριου γεγονότος τῆς ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου μας γίνεται, ἀναπόφευκτα σέ τέτοιες συνθῆκες, δύσκολες, πρωτόγνωρες, ἀποκαλυπτικές. Θά εὐχηθοῦμε, θά διακηρύξουμε τό “Χριστός Ανέστη” χωρίς ἀλληλοασπασμούς καί χειραψίες. Μέ μάσκες στά πρόσωπα, μέ ὀσμή ἀντισηπτικοῦ, σέ ἀπόσταση μεταξύ μας, μέ ἀπαγορεύσεις καί ἐνδεχομένως πρόστιμα, ἐάν ἀποδειχθοῦμε ἀνήμποροι νά συμφιλιωθοῦμε μέ τήν πιεστική πραγματικότητα.

Ὁ Κύριος γνωρίζει γιατί ἔπληξε τήν πατρίδα μας καί ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα ὁ λοιμός τοῦ νέου κορονοϊοῦ, πού ὁδήγησε καί στήν πρωτοφανῆ ἀπαγόρευση ἀπό τήν Πολιτεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας. Πρόκειται, πράγματι, γιά ἕναν μεγάλο πειρασμό, γιά μία ἐπώδυνη δοκιμασία ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Καί στό σημεῖο αὐτό ἀναρωτιόμαστε: Μήπως εἶναι μιά παραχώρηση τῆς ἀγάπης καί τῆς πρόνοιας τοῦ Θεοῦ «διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν», ἡ ὁποία μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει νά ἔρθουμε εἰς ἑαυτόν, νά στερεωθοῦμε ἀκόμα περισσότερο στόν βράχο τῆς πίστεως, νά καταλάβουμε τήν ἀξία τῶν εὐλογιῶν καί τῶν δωρεῶν τοῦ Κυρίου μας, ὅπως εἶναι ἡ θεία κοινωνία καί ἡ ἀνθρώπινη ὑγεία; Μήπως εἶναι εὐκαιρία νά μετανοήσουμε, νά δοῦμε καθαρότερα τόν προορισμό μας; Ἐν προκειμένῳ, ὁ Ἀπ. Παῦλος μᾶς νουθετεῖ: «Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου ἤ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;» καί ἀκόμη: «Ὡς ἀνεξερεύνητα τά κρίματα αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοί αὐτοῦ» (Ρωμ. ια’, 33-34).

Εἶναι πράγματι δύσκολο νὰ περιοριζόμαστε ὅλοι μαζὶ στὰ σπίτια μας καὶ ὑπαρκτός ὁ κίνδυνος τῶν ἐντάσεων καί τῶν ψυχολογικῶν μας ἐκρήξεων. Ἄς προσπαθήσουμε, ἐντούτοις, νά μεταβάλουμε τά σπίτια μας σέ ἐκκλησίες. Μαζί νά προσευχηθοῦμε, μαζί νά μελετήσουμε, μαζί νά ἀγωνισθοῦμε, μαζὶ νά ἁγιασθοῦμε. Λίγη σκέψη γιά τήν αἰωνιότητα μέσα ἀπό φόβους, ἀβεβαιότητες, ἐρωτήματα καί ἀγωνίες, μπολιασμένη μέ λίγη πίστη, μυστική ἐξομολόγηση, ἐσωτερική προσευχή, ἐλπίδα στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, παράδοση στό θέλημά Του μπορεῖ μεγάλη ὠφέλεια νά προσφέρει, τήν ὁποία σέ ἄλλη περίσταση δέ θά εἴχαμε. Ποτέ δέ θά μπορέσουμε νά κατανοήσουμε τό πάθος τοῦ Κυρίου, ἂν δέ συνομιλήσουμε μέ τόν δικό μας θάνατο.

Ἀσφαλῶς λυπούμαστε, ἀλλά δέν ὁδηγούμαστε στήν ἀπελπισία. Δέ θά μᾶς ἐγκαταλείψει ἡ ἀγάπη καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ πολυεύσπλαχνου Θεοῦ. Καί γι” αὐτόν πού ἐλπίζει στόν Θεό, δέν ὑπάρχουν ποτέ ἀδιέξοδα. Ὅλοι μας, ἐνώπιον αὐτῆς τῆς φοβερῆς δοκιμασίας μή δειλιάσουμε, μήν καμφθοῦμε ψυχικά καί μήν κλονιστοῦμε ἀπό τό βάρος τῆς στενοχώριας και τοῦ φόβου γιά ὅσα συμβαίνουν. Ἄς ἐμπνευστοῦμε ἀπό τίς θυσίες καί τίς στερήσεις ὅλων ἐκείνων πού μέ κίνδυνο, ἐξάντληση, ὑπομονή καί αὐταπάρνηση διακονοῦν τούς ἀσθενεῖς καί ἄς τούς ἀνάψουμε ἕνα κερί εὐγνωμοσύνης καί προσευχῆς. Ὅλος ὁ ἐπίγειος δρόμος, ἄς θυμόμαστε ὅτι περνάει μέσα ἀπό σταυρικές θυσίες.

Ἀδελφοί μου,

Ὁ Σταυρός ὁδηγεῖ στήν Ἀνάσταση καί ἡ Μεγάλη Παρασκευή κυοφορεῖ τή λαμπροφόρο Κυριακή τοῦ Πάσχα. Τή λύπη, τήν ἀπόγνωση διαδέχονται ἡ χαρά, ἡ ἀναδημιουργία, ἡ ζωή, ἡ σωτηρία καί ἡ εἰρήνη τῆς Ἀναστάσεως. Χωρίς σταυρό δέ

νοεῖται ἡ Ἀνάσταση καί χωρίς Ἀνάσταση δέν ἔχει νόημα ὁ Σταυρός. Στήν παροῦσα ζωή ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βιώνουμε δυσκολίες καί ἀντιμετωπίζουμε ποικίλους ἐπώδυνους πειρασμούς. Ἡ κρίση τῶν καιρῶν μας εἶναι ἕνας βαρύς Σταυρός γιά κάθε ἄνθρωπο. Θά ἔλθει,ὅμως, καί ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως. Ἄς δείξουμε ἀγωνιστικό φρόνημα καί ὁ Θεός θά βρίσκεται πάντοτε «μεθ΄ἡμῶν». Ἄς βλέπουμε τή ζωή μέ τά μάτια τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ ἐλπίδα καί φῶς. Φῶς πολύ, ἀκόμη καί ἐκεῖ πού ὅλα μοιάζουν σκοτεινά.Δέν μποροῦμε νά πᾶμε φέτος στόν ναό, ἀλλά ἄς γίνουμε ἐμεῖς ναός Του. Δέν μποροῦμε νά προσκυνήσουμε τίς ἱερές εἰκόνες, ἀλλά ἄς ἀφήσουμε νά ἀναστηθεῖ ἡ πεσοῦσα εἰκόνα Του μέσα μας. Μαζί μέ τόν πόθο μας νά τρεφόμαστε μέ τό αἷμα τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας, ἄς γίνουμε ἐμεῖς θυσία γιά τόν Χριστό. Καί τότε θά ἀναστηθεῖ ὁ Θεάνθρωπος μέσα μας, τότε θά μᾶς δοθεῖ «τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ», μεγαλύτερο ἀπό τό θαῦμα πού προσδοκοῦμε, ἡ εὐλογία Του περισσότερη ἀπό αὐτή πού φανταζόμαστε.

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2020

Θερμός εὐχέτης σας πρός τόν ᾽Αναστάντα Κύριο

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ